

WIE BRENGT STRAKS NOG LICHTJES IN ONZE OGEN?

Het is woensdag 13 mei als om kwart over negen de telefoon gaat. “Hallo, een hele goeie morgen!” Aan de andere kant van de lijn hangt Bas Westerweel. Vanuit zijn rol als ambassadeur voor de Hartstichting, het goede doel waaraan ik vanuit Frankly Ellen als relatiemanager ambassadeurs verbonden ben. “We hebben elkaar eindelijk te pakken!” roep ik. “Yes!” antwoordt Bas. “Dat duurde even hè? Ik was druk met schoolkinderen en de oorlog. Als ik daarmee bezig ben, dan ben ik ook even helemaal dáár.” Het is mijn taak om de ambassadeurs zo te positioneren dat zij elk op hun unieke talent worden ingezet. “Een paar jaar geleden ben ik op het voetbalveld in elkaar gezakt en gereanimeerd. Sinds die tijd noem ik mezelf *Bypass Bas*.”

In het programma *Knappe Koppen*, waarin hij als presentator een cardio-loog-onderzoeker volgt, weet Bas de kijker vanaf de eerste take voor zich te winnen door direct een persoonlijke connectie te zoeken. Dat typeerde hem. Niet te bevatten dat twee dagen na ons telefoongesprek blijkt dat hij plotseling is overleden. De schok onder veel tv- en radio-collega's is groot. Dat kán helemaal niet. Bas had nog zoveel plannen. Zoveel plannen voor de Hartstichting die hem energie gaven, en ons met hem, ervaren we een week later tijdens zijn afscheid in bijzijn van familie en vrienden. Wij noemden hem *Bas de Storyteller*, een flamboyant woordkunstenaar die ‘alleen nog maar lichtjes in ogen’ wilde brengen. Wij missen hem.

Kort daarna schuif ik tijdens het BNR AI Kennisfestival aan bij een presentatie van Eva de Mol, investeerder in softwaretechnologiebedrijven. Als zelfstandig contentstrateeg is het werken met AI mij niet vreemd; die kennis bijspijkeren hoort inmiddels bij het runnen van een eigen bedrijf. Slechts één op de tien startups wordt succesvol, deelt De Mol. Niet vanwege slechte ideeën, maar vanwege slecht presterende teams: “Beter een goed team met een matig idee dan andersom.”

Ik vraag me af hoe dat moet in een tijd waarin AI ook nog eens een complete creatieve industrie lijkt te ontwrichten. “Mensen aannemen die op Humanity zijn afgestudeerd”, adviseert De Mol, die deze onzekere tijd tegelijkertijd ‘de allerleukste’ noemt. Saillant detail: AI blijkt niet bepaald neutraal. ChatGPT en Claude nemen vooroordelen over van de mensen die ze ontwikkelen en gebruiken. Het resultaat? Biased advies, want dit zijn nog altijd vaker mannen.

AI blijkt niet bepaald neutraal

Of ze ontslaan ze, blijkt even later bij het bewust prikkelende verhaal van .Monks CEO Victor Knaap. Hij vertelt hoe AI zijn succesvolle reclamebureau volledig ontwrichtte, waarop de keuze voor een AI-first bedrijf volgens hem onvermijdelijk werd. Met als gevolg

Onder de naam Frankly Ellen beschrijft Ellen Danhof in deze column haar dagelijkse leven als interimmer en contentstrateeg.

dat tientallen creatives vertrokken of werden ontslagen. Sinds kort heeft het bedrijf ook weer nieuwe vacatures. Voor wie wél mee wil in het onontkoombare en geen torenhoog uurtarief eist dat klanten sinds de opkomst van AI minder vanzelfsprekend blijken te vinden.

Terwijl ik luister, moet ik ineens weer aan Bas denken. Aan zijn nieuwsgierigheid. Zijn warmte. Zijn vermogen om binnen enkele seconden een persoonlijke connectie te maken. Natuurlijk gaat AI ons werk veranderen. Misschien zelfs sneller dan we denken. Maar geen chatbot noemt zichzelf *Bypass Bas*. En geen algoritme heeft ooit besloten dat zijn levensmissie is om lichtjes in de ogen van mensen te brengen.